HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גזייתא. כשמהלכים במצולות שבילי כרמים וסוסיהן משתמטין מכאן ומכאן ובורחין בישוב ואחר ובדברי הכל: **שלישא אסיא.** רופא ומומחה לה ת"ח ותלמידיו מד' טעמא: **סוסית.** משום דהוה נטירותא בקרמתא מעופים ומנגנים: **ולא תימא כרי.** נשים שמא מתיעצנה עליך רעה: **נסיב אלפא.** שמא מתיעצנה השליחים מגלה לך: **פשוט נגילתא.** הפשטו עורה: **סלקא לאיגרא שירותך בהדך.** כשתצא לדרך תפרי קרובה לך ומזונותיך עמך: **מאה קרי בזוזא פומי כנפיך לזוי.** לפילו המזונות בזול תעפ"כ הוליכם עמך: **לא תפשי שמא.** לא תלמד לשמות שמים מפני שתקבע לך להון ווסת ויהא נכר שולטא ותפזר מעות. ג"א לא תהא רגיל לשמוע שממנים כדשמר (לעיל מב:) שקייני) דמעלי לתמי קשה להמי: **לא תשוור ניגרא.** פשיעה גמה שוטטת מאור עיניים: **ולא תעקר ככא.** שן ממש משום חולי: **דמלכותייהו לחורי לודנייהו קיימי.** כלומר עתידין לגדל ותגדל ליממין ויקמו ממך: **לדחלא עלך לרעך וזיקך זכין.** בעוד שהחול על רגליך כשבאת מן הדרך מכור מה שהבאת כדי שתחזור ותקנה ותביא: **ערי ליסך ופתח שקך.** כלומר תקבל תחלה המעות ותנס בכיסך ואח"כ פתח השק ותן המצוה לעוקמים: **קנה מארעא ולא כורא מיגרא.** כלומר טוב ליקך למקום קרוב ולהשתכר מעט מלהשתכר הרבה במדינת היס: **ממרי נחלוך לני סודנא רחוט.** שם יש לך תמרים בחותו כלי שתותים בו תמרים רוץ מיד לביא עושה שכר לעשות מהן שכר שהם ממתין מלכלה בין כך ובין כך ותפסיד: **מאי סודנא.** למה נקרא שם השכר סודנא: **סוד נאה.** עלה טובה שהרי מתעשרין הימנה: **וגמילות חסדים.** יכול לתת מתנה לעגייס ולעשות לדקה ושמח: **לא תגב גניא נעיא.** כל דבר שקריך לכתוב שטר עליו כגון מלוה ושמנה בעייא גביא כלומר עדיין עומד הוא לגבות ויש לו טורח: **מעות רעות.** לפרע להו נהליהו זוזא וזוזא: **לא תחתרנו.** שהם תגוס מכנס לביתך ברשותה: **לא תרכב בגנות.** כלומר אל תהא רגיל לעשות בית בפרהסיא במקום מגולה: **משום מעשה שהיה.** בדוד וכת שבע[ו]: **משום ממון.** שמזמזת לו ממונך: **רווק.** פנוי:

ולא תימא כהנא אנא. פירשתי בגלו עוברין (לעיל דף מט:)[ט]: **אמר רב פפא אי לאו דרמאי שיברא לא איעתרי.** ובשילהי מלו עוברין (שם) קאמר רב פפא אי לאו דנסיבי כהנתא לא מיעתרי י"ל דהא והא גרמא ליה:

עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות. והא לממרין בפ"ג דביצה (דף טז:) דכהונתא שבתות וימים טובים שם פומא פומחין לו הייגו בגלו שם יש לו: **דמשייר מקדושא לאבדלתא.** שמוע שמייגו בשביל הבדלה ותימה להא דוקא[יא] קידוש ליל קודש לביטול יום שבל הבדלה מינה קודמת[יב] ומפרש מורי הר"י דקידוש יום קי ביטול יום והכי מיתת בירושלמי פרק שלשה שלקו רבי יוסי בשם רבי יעקב ב"ר לעזר מלזיזהו ליטול יום בפה"ג: שלשה

גזייתא נינהו דשמטי סוסיא ואתו דברי להו (ו"ל) רב לרב אסי לא תדור במתא דלא צניף בה סוסיא ולא נבח בה בלבא ואל תדור בעיר[ח] דריש מתא אסיא ולא תנסיב תרתי אי נסבת תרתי נסיב תלת א"ל רב לרב כהנא הפוך בנבילתא ולא תיפוך במילי[ט] א"פשוט נבילתא בשוקא ושקיל אגרא ולא תימא כהנא אנא וגברא רבא אנא וסניא בי מלתא סלקת לאיגרא שירותך בהדך מאה קרי במתא בזוזא תותי כנפיך ניהוו א"ל רב לחייא בריה לא תשתי סמא ולא תשוור ניגרא ולא תעקר ככא ולא תקנא בחויא ולא תקנא בארמאה תנו רבנן ג' אין מתקנאין בהן ואלו הן נכרי קטן ונחש קטן ותלמיד קטן מ"ט דמלכותייהו אחורי אודנייהו קאי א"ל רב לאיבו בריה טרחי בך בשמעתא ולא מסתייע מילתא תא אגמרך מילי דעלמא אדחלא אכרעיך זבינך זבין כל מילי זבין ותחרט בר מחמרא דזבין ולא תחרט שרי כיסיך פתח שקיך קבא מארעא ולא כורא מאיגרא תמרא בחלוזך לבית סודנא רחיט ועד כמה אמר רבא עד תלתא סאה אמר רב פפא אי לא דרמאי שברא לא איעתרי א"ד א"ר חסדא אי לא דרמאי שברא לא איעתרי מאי סודנא אמר רב חסדא סוד נאה וגמילות חסדים אמר רב פפא כל אגב גביא בעי כל אשראי ספק אתי ספק לא אתי ודאתי מעות רעות נינהו ג' דברים א"ר יוחנן משום אנשי ירושלים כשאתה יוצא למלחמה אל תצא בראשונה אלא תצא באחרונה כדי שתכנס בראשונה[ז] ועשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות[י] והוי משתדל עם מי שהשעה משחקת לו[כ] (א"ר) שלשה דברים א"ר יהושע בן לוי משום אנשי ירושלים אל תרבה[כא] בגנות משום מעשה שהיה בתך בגרה שחרר עבדך ותן לה[כב] והוי זהיר באשתך מחתנה הראשון מ"ט רב חסדא אמר משום ערוה רב כהנא אמר משום ממון[כג] הא והא איתנהו אמר רבי יוחנן[כד] שלשה מנוחלי העוה"ב אלו הן הדר בא"י והמגדל בניו לתלמוד תורה והמבדיל על היין במוצאי שבתות מאי היא דמשייר מקידושא לאבדלתא א"ר יוחנן שלשה מכריז עליהן הקב"ה בכל יום על רווק הדר בכרך ואינו חוטא ועל עני המחזיר אבידה לבעליה ועל עשיר המעשר פירותיו בצינעה רב ספרא רווק הדר בכרך הוה

גזייתא. כשמהלכים במצולות שבילי כרמים וסוסיהן משתמטין מכאן ומכאן בישוב: **דריסת אסיא.** רופא[ט] מפני שטורד ברפואותיו ואינו עוסק בגלרי ליבור: **ולא תדור במתא דלא נהיג בה סום.** כלומר שאין בה סום משום דהוי טירותא דקרמתא מגנבי לדלוף מחריהן ולתופסן: **ולא תנסוב תרתי נשי.** שלא תתיעצנה עליך רעה: **נסיב אלפא.** שמא מתיעצנה השמים השליחים מגלה לך: **פשוט נגילתא בשוקא.** עורה בשכר: **סלקא לאיגרא שירותך בידך.** כשתצא לדרך תפרי במקום קרוב מזונותיך עמך: **מאה קרי בזוזא פומי כנפיך לזוי.** לפילו המזונות בזול יהיו עמך: **לא תפשי שמא.** לא תשתה סמים מפני שנקבע להם ווסת ויהא לבך שוחק ותפסיד מעות ותפילו לרפואה לא תיטמי שם תפשר לרפואה אחרת: **לא תשוור ניגרא.** פשיעה גמה שוטטת מאור העיניים. ואית דמפרשי ניגרא חמת הסוס ורגילין בני אדם לקפוץ מעבר זה לעבר זה לקנר דרכן: **לא תעקר ככא.** שן ממש ומשום חולי שקופוא תרפא: **דמלכותייהו לחורי לודנייהו קיימין.** כלומר עתידין ליגדל ותגדל ליממין ויקמו ממך: **לדחלא עלכרעך וזיקך וזין.** בעוד החול על רגליך כשבאת מן הדרך מכור מה שהבאת כדי שתחזור ותקנה ותביא ומתכרנו: **וזין ומיחרט.** כלומר שם יוקיר יכול אתה להתחרט על שמכרת למכור: **כר מחמרא.** שמא מילו לא מכרו היה מחמיך: **ערי ליסך ופתח שקיך.** קבל המעות תחלה ותנס בתוך כיסך ואח"כ פתח השק ותנס לעוקה: **קנה מארעא ולא כורא מיגרא.** מוטב שילך למקום קרוב להשתכר דבר מועט מלהשתכר הרבה במקום רחוק: **ממרי נחלוך לני סודנא רחוט.** שם יש תמרים בחותו כלי שתותים בו תמרים מהר לעשות מהם שכר שהם תממין תלכלם וזין כך ובין כך תפסיד: **מאי סודנא.** למה נקרא עושה שכר סודנא: **סוד נאה.** עלה טובה היא שהרי מתעשרין הימנה: **וגמילות חסדים.** יכול לתת הימנה לעניים ולעשות מהן לדקה וחסך שהרי אין בה קרן גדול: **לא תגב גניא נעיא.** כל דבר שצריך לכתוב שטר עליו כגון מלוה ואמנה בעייא גביא כלומר עדיין הוא לגבות ויש לו טורח: **מעות רעות.** לפרע ליה ניהליה זוזא וזוזא: **כדי שתכנס ברשותה.** שם תגוס: **לא תרכב בגנות.** כלומר אל תהא רגיל לעשות דבריך בפרהסיא במקום מגולה: **משום מעשה שהיה.** בדוד וכת שבע (שמואל ב יא) וירא (והנה) אשה רוחצת מעל הגג: **משום ממון.** שמזמזת לו ממונך: **דמשייר מקידושא.** שיש לו מעט יין ומוגע שמייגו בשביל הבדלה: **רווק.** פנוי:

תני

סח א מיי' פ"י מהלכות ממנות עניים הלכה יח טור שו"ע יו"ד סימן רנה סעיף ג:
ב [טור או"ח סי' רנו]:

רבינו חננאל

אמר ליה רב לרב כהנא הפוך נבלה ולא תהפוך במילי. נטוש נבלה ושקול אגרא, ולא תימא אנא גברא רבא וזילא בי מילתא. **סלקת** לאיגרא שירותיך בהדך, כלומר כבר סעודתך תהיה עמך. קרי בזוזא במתא, ונזדמן לך קרא בשדה, אל תזלזל בו אלא הביאהו בידך. אמר ליה רב לחייא בריה לא תשתה סמא, דמתנהג גופך בהאי. ולא תשדי באיגרא, כי המעלות מכחישות הגוף. ואל תעקר ככא מפני העין. פי', ככא המכתש [שבפה] והוא אלצרם בלשון ישמעאל וכדכתיב ובטלו הטוחנות כי מ(י)עטו, כלומר, אם יכאב לך אל תעקרהו שמא תכחש עיניך. ואל תקני בחויא ולא בארמאה, שמא יפגעו בך. ולא תשוור ניגרא. אמר ליה רב לאיבו בריה, טרחי בך בשמעתא ולא אסתייעא מילתא, תא אגמרך מילי דעלמא. אדחלא דאורחא, פי' בעודנו אבק הדרך על רגליך קודם שתרחצם, זבינך זבון כל מילי זבין ואיחרט וכו'. שלשה דברים צוה ר' יהושע. אל תרבה בגנות משום מעשה שהיה, מעשה דדוד שעלה על הגג וראה בת שבע ושלח ולקחה. ובתך בגרה שחרר עבדך ותן לה. הוי זהיר באשתך מחתנה ראשון, או בערוה או בממון. א"ר יצחק שלשה מנוחלי העוה"ב, הדר בארץ ישראל והמגדל בנו לתלמוד תורה והמשייר יין מן הקידוש כדי להבדיל עליו. שלשה הקב"ה מכריז עליהן. על רווק הדר בכרך, כגון ר' הושעיא ור' חנינא דהוו יתבי בשוק של זונות ולא מדלי עיניהו ומסתכלי בהו. וכד משתבעי אמרי הכי, בחיי רבנן קדישי ארגא. ועל העשיר המעשר פירותיו בצנעה, ועל עני המחזיר אבדה לבעלה. רב ספרא רווק הדר בכרך הוה כר'.

ט) [ל"ל ח"ל], ט) ב"ב קי. ע"ש, ו) לעיל קיב. שבת קיח. ע"ש, ז) [לעיל קיב.], ח) [ליתא בע"ז], ו) ס"ל כגגנות, ו) [ע' בפירוש רמב"ם ב"ב נח: ד"ה בי תמוה וע"ש נט.], ח) כל מילי, ט) [כרכות מג.], י) [ב"ב יח], כ) [וכב"ב קי. מפ' ר"ת בע"ז עב"ם במר' ד"ה ולא תמר], ל) [לעיל קה:], מ) [ועיין מהרש"ל בחידושי הלכות],

הגהות הב"ח

(ח) גמ' מסום ממון והוא:

גליון הש"ס

גמ' דרישׁ מתא אסיא. עי' תוס' ב"ב דף קי. ד"ה ולא תימא:

מוסף רש"י

ושקיל אגרא. כלומר הפסיטנא בשוק בשכר לענין כל ותן כאן מילול השם כלל, ולא קריינן ביה ומצילי מהכו מוחא, דלרשינן ליה במסכת שבת (קיד.) בפ"ח שיש רבב על בגדו, אבל לעשות מלאכה להתפרנס אין בגלי (רשב"ם ב"ב קי.). **ולא תימא כהנא אנא.** כהן אני ומשום וגלי לי הכבר (שם). **אמר רב פפא אי לא דרמאי שיברא.** רב פפא מוכר שכר היה כלומר בשיהו נשך (ב"מ קה.) טרפא דרב פפא שכולהי לא פסיק (ברכות מד:). **ועשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות.** לא יטיל על אחרים כעול שבעותיו (שבת קיח.).